

ปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ

The Factors Influencing the Digital Technology Strategy for Public Administration

ธนาชัย วีรพัฒน์วงศ์, พรนภา เตียสุธิกุล¹ และบุญทัน ดอกไธสง²

Thanachai Theerapattnavong, Pornnapa Tiasuthikul and Boonton Dockthaisong

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์¹

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย²

Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Thailand

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: Thanachai@majesticcreekcc.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปฏิบัติงานที่ในหน่วยงานสังกัดของกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามความสะดวก (Accidental/Convenience Sampling) รวมทั้งหมด 400 คน กำหนดขอบเขตความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอนุมาน ด้วยการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า มี 3 ปัจจัยเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยจากมากไปหาน้อยคือ 1) ปัจจัยยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหาร ($\beta=.401$) ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ ความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ และคุณค่าและประโยชน์ต่อสังคม 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ($\beta=.307$) มี 2 ตัวแปร ได้แก่ สภาพแวดล้อมทั่วไป และสภาพแวดล้อมงานบริการดิจิทัล 3) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ($\beta=.301$) มี 2 ตัวแปร ได้แก่ จุดแข็ง และจุดอ่อน ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัย สามารถอธิบายความผันแปรของการนำยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหาร ร้อยละ 82.00 ($R^2 = .820$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือ ปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารได้ผลมากที่สุดคือยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหาร

คำสำคัญ: ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัล; การบริหารภาครัฐ

Abstract

The purposes of this study were : To analyze the factors influencing the digital technology strategy for public administration. For the qualitative data collection, survey questionnaire was the instrument to collect data from 400 representative samples working at government agencies under the Ministry of Digital Economy and Society. The sampling method used was accidental sampling or convenience sampling. The scope of error rate is 0.05. The analysis of collected data was undertaken by hypothesis testing with Stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows: Three factors affected the implementation results of the digital technology strategy for public administration, which were sorted by regression coefficient from high to low. The first factor was the digital technology strategy for public administration ($\beta=.401$), which consisted of such three variables as the objectives of a strategy, a possibility of a strategy and the values and benefits to society. The second factor was the external environment factor ($\beta= .307$), which comprised two variables of general and digital service environment. The last factor was the internal environment factor ($\beta=.301$), which constituted the two variables of strengths and weaknesses. These factors explained the variation of the implementation of the digital technology strategy for public administration at 82.00% ($R^2 = .820$) at a significance level of 0.05. The results of the data analysis from focus group discussion and in-depth interviews were consistent with those of a quantitative research method. The findings showed that the factor most affecting the implementation was the digital technology strategy for public administration.

Keywords: Digital Technology Strategy; Public Administration

1. บทนำ

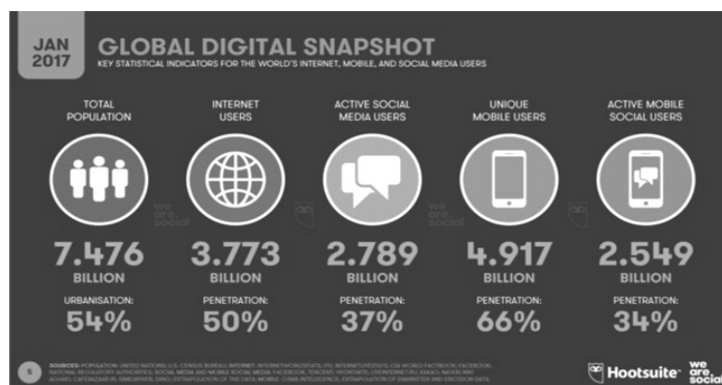
ในปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความทันสมัยมากขึ้นเป็นอย่างมาก ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ

ในการพัฒนาประเทศในทุกด้าน และระบบการสื่อสารที่ได้รับค่านิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย ในขณะนี้คือ สื่อสังคมดิจิทัล มีผลให้เกิดเป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากประชาชนล้วนมีความต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในทุกๆ ด้านจำนวนมาก

สำหรับในประเทศไทย เริ่มมีการทดลองใช้งานระบบอินเทอร์เน็ต ในปี พ.ศ. 2530 ซึ่งในขณะนั้น อินเทอร์เน็ตจำกัดอยู่ในวงการด้านการศึกษา และการวิจัย ยังไม่ได้เป็นเครือข่ายที่ให้บริการในรูปแบบของธุรกิจ ต่อมาในปี พ.ศ. 2538 ความต้องการใช้งานด้วยระบบอินเทอร์เน็ตจากภาคเอกชนมีมากขึ้น การสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) จึงได้ร่วมมือกับบริษัทเอกชน เพื่อเปิดให้บริการระบบอินเทอร์เน็ตแก่บุคคลทั่วไป ด้วยการสมัครเป็นสมาชิก โดยจัดตั้งขึ้นในรูปแบบของบริษัทผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในเชิงพาณิชย์ (ISP = Internet Service Provider) มีการจัดเก็บค่าบริการอินเทอร์เน็ตในรูปแบบธุรกิจ โดยเริ่มแรก มีผู้ให้บริการเพียง 2 ราย ได้แก่ ศูนย์บริการ

อินเทอร์เน็ตแห่งประเทศไทย และบริษัท เคเอสซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เน็ต จำกัด โดยมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นคณะที่ปรึกษา ในระยะเวลาต่อมา จึงได้มีบริษัทเอกชนที่เปิดให้บริการระบบอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอีกหลายแห่ง ที่สำคัญ เช่น บริษัททรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัทซีเอส ล็อกซอินโฟ จำกัด (มหาชน) บริษัทสามารท อินโฟเนต จำกัด และบริษัททริปเปิ้ลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) เป็นต้น ที่มีส่วนผลักดันการให้บริการระบบอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย และพัฒนาระบบการใช้งานให้แก่ผู้ใช้ทั่วไป อย่างกว้างขวางขึ้นมาก ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 สถิติผู้ใช้ Internet และ Social Media 2016 ในประเทศไทย (Online, 2016)

จากภาพจะเห็นในปี 2016 มีผู้ใช้ Internet และ Social Media ในประเทศไทยมีจำนวนประชากรทั้งหมด 68 ล้านคน เป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตกว่า 38 ล้านคน คิดเป็น 56% ของประชากร ทั้ง 38 ล้านคนนี้ใช้งาน Social Media ทั้งสิ้น

มีจำนวนหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่/ซิมการ์ดที่ลงทะเบียนมากกว่า 82.78 ล้านไลน์ มากกว่าจำนวนประชากรทั้งหมด มีผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่จำนวน 34 ล้านคน จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญในการ

ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสังคมไทย

ภาครัฐได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงาน การดำเนินการ และการปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและประหยัดในเรื่องค่าใช้จ่าย หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการบริหารงานเทคโนโลยีดิจิทัลและการควบคุมสื่อสังคมออนไลน์ก็คือกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นหน่วยงานที่ได้ตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 โดยมาตรา 24 ได้ระบุขอบเขตอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน ส่งเสริม พัฒนา และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การอุดมศึกษา การสถิติ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมาย ประกอบกับกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีมุมมองหรือวิสัยทัศน์เพื่อเป็นองค์หลักในการเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัลอย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีประชาคมโลก

ทั้งนี้ การบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน สามารถช่วยเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้แก่ประชาชน โดยได้กำหนดให้การพัฒนาคุณภาพการให้บริการเป็นเป้าประสงค์อันดับแรกของยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการ เพื่อให้ประชาชนชาวไทยมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานของรัฐมากขึ้น ลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการ เพื่อให้บริการประชาชนน้อยลง การให้บริการประชาชนเป็นนโยบายที่ทุกรัฐบาล

ให้ความสำคัญ และพยายามผลักดันให้มีการพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนให้ดีขึ้นมาโดยตลอด ทั้งนี้เนื่องจากในสังคมประชาธิปไตยนั้น การตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นพันธกิจสำคัญอันดับแรกของรัฐพึงกระทำ ยิ่งในช่วงปัจจุบันเป็นกระแสการเรียกร้องให้ปรับเปลี่ยนสภาพสังคมให้เข้าสู่ความเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ที่เกิดขึ้นในทุกภูมิภาคของโลกล้วนพุ่งเป้าไปสู่จุดหมายเดียวกันคือ การยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen Centered)

ด้วยเหตุดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ ในฐานะที่เป็นองค์หลักในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของประเทศ และเพื่อการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารอย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารภาครัฐ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่าง การเลือกตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามความสะดวก ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐผ่านเครือข่ายการบริหารจัดการของหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน

400 คน จากประชากรทั้งหมดจำนวน 11,680 คน (Information as of December 30, 2016, Ministry of Digital Economy and Society) โดยคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของทาร์โรว์ ยามาเน่ (Tongwa, 2010)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม เพื่อสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารภาครัฐ ใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในหน่วยงานสังกัดของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) ใช้กับกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในหน่วยงานสังกัดของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารภาครัฐ มีการพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือ โดยเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

และนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

3. การวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

4. สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐผ่านเครือข่ายการบริหารจัดการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์การถดถอยแบบขั้นตอนของข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ

ปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ (X)	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ โดยภาพรวม (Y)	
	r	Sig.
1. ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ (X_1)	.765**	.000
2. สภาพแวดล้อมภายใน (X_2)	.874**	.000
3. สภาพแวดล้อมภายนอก (X_3)	.905**	.000
โดยภาพรวม (X)	.848**	.000

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารภาครัฐ โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r=.848$, Sig. = .000) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการ

บริหารภาครัฐ ได้แก่ ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารภาครัฐ (X_1) สภาพแวดล้อมภายใน (X_2) และสภาพแวดล้อมภายนอก (X_3) ทุกด้านมีความสัมพันธ์กับการจัดการผลการปฏิบัติงาน โดยภาพรวม ($r = .768$, Sig. = .000, $r = .874$, Sig. = .000, $r = .905$ Sig. = .000)

ตารางที่ 2 ตัวแปรปัจจัยบางประการที่ถูกเลือกเข้าสู่สมการถดถอย

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารภาครัฐ (X_1)	.	Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq .050$, Probability-of-F-to-remove $\geq .100$).
2	สภาพแวดล้อมภายใน (X_2)	.	Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq .050$, Probability-of-F-to-remove $\geq .100$).
3	สภาพแวดล้อมภายนอก (X_3)	.	Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq .050$, Probability-of-F-to-remove $\geq .100$).
a. Dependent Variable: y			

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ข้อมูลเลือกตัวแปรอิสระปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ ได้แก่ ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ (X_1) สภาพแวดล้อมภายใน (X_2)

สภาพแวดล้อมภายนอก (X_3) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis แบบ Stepwise) เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ ได้ผลลัพธ์ ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คูณกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.765 ^a	.586	.585	.215
2	.874 ^b	.764	.763	.162
3	.905 ^c	.820	.818	.142

a. Predictors: (Constant), x_2

b. Predictors: (Constant), x_2 , x_1

c. Predictors: (Constant), x_2 , x_1 , x_3

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .905 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .820 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 3 ตัว ร่วมกันพยากรณ์สัมฤทธิ์ผล

ผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารภาครัฐ ได้ร้อยละ 82.00 ($R^2 = .820$) โดยค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า .142

ตารางที่ 4 แสดงความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	25.925	1	25.925	563.587	.000
	Residual	18.328	398	.046		
	Total	44.253	399			
2	Regression	33.828	2	16.914	650.538	.000
	Residual	10.425	397	.026		
	Total	44.253	399			
3	Regression	36.270	3	12.090	604.5	.000
	Residual	7.983	396	.020		
	Total	44.253	399			

a. Predictors: (Constant), X_2

b. Predictors: (Constant), X_2 , X_1

c. Predictors: (Constant), X_2 , X_1 , X_3

d. Dependent Variable: y

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 โมเดลที่ 3 ตามการวิเคราะห์การถดถอยแบบขั้นตอน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วน (β) รวม โดยใช้สูตร Partial F-Test พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้เท่ากับ 604.5 ซึ่งมากกว่าค่าวิกฤต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์ แสดงว่าค่า สัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วน

ไม่เท่ากับศูนย์ หมายความว่า ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารภาครัฐ กับตัวแปรยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารภาครัฐ (X_1) สภาพแวดล้อมภายใน (X_2) สภาพแวดล้อมภายนอก (X_3) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงจริง ซึ่งจะต้องทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วนของแต่ละตัวแปรต่อไป

ตารางที่ 5 แสดงผลการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

Model		B	Beta	t	Sig.
1	(Constant)	1.078		9.786	.000
	สภาพแวดล้อมภายใน (X_2)	.696	.765	23.727	.000
2	(Constant)	.358		3.846	.000
	สภาพแวดล้อมภายใน (X_2)	.567	.624	24.289	.000
	ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ (X_1)	.319	.446	17.348	.000
3	(Constant)	.063			.486
	สภาพแวดล้อมภายใน (X_2)	.301	.331	9.509	.000
	ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ (X_1)	.401	.560	22.590	.000
	สภาพแวดล้อมภายนอก (X_3)	.307	.364	11.005	.000

a. Dependent Variable: Y

จากตารางที่ 6 พบว่า โมเดลที่ 3 จะไม่มีตัวแปรใดเข้าออกจากสมการอีก จึงเป็นสมการที่เหมาะสม โดยปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ เรียงลำดับจากสัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วน (β) จากมากไป

หาน้อย ดังนี้ ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารภาครัฐ (X_1) สภาพแวดล้อมภายนอก (X_3) และสภาพแวดล้อมภายใน (X_2) ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 นี้สามารถพยากรณ์ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ 0.01 และสามารถเขียนสมการพยากรณ์
ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = .063 + .301 (X_2) + .401 (X_1) + .307 (X_3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้
ดังนี้

$$Z_r = .331 (Z_2) + .560 (Z_1) + .3642 (Z_3)$$

กล่าวโดยสรุป เมื่อพิจารณาตามสมการ
พยากรณ์ พบว่ายุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ
การบริหารภาครัฐ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์
เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ ได้แก่
ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ
(X_1) สภาพแวดล้อมภายใน (X_2) สภาพแวดล้อม
ภายนอก (X_3) จะมีแนวโน้มส่งผลต่อยุทธศาสตร์
เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐที่เหมาะสม
และเด่นชัดได้ดังนี้

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์
ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์เทคโนโลยี
ดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.01 ($r = .848$, Sig. = .000) เมื่อพิจารณา
ตามรายด้าน พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อยุทธศาสตร์
เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ ได้แก่
ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหาร
ภาครัฐ (X_1) สภาพแวดล้อมภายใน (X_2) และ
สภาพแวดล้อมภายนอก (X_3) ทุกด้านมีความ
สัมพันธ์กับการจัดการผลการปฏิบัติงาน โดยภาพ

รวม ($r = .768$, Sig. = .000, $r = .874$ Sig. = .000,
 $r = .905$ Sig. = .000) โดยกระทรวงดิจิทัล
เพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ
การวางยุทธศาสตร์การส่งเสริม พัฒนาและดำเนิน
กิจกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสาร การอุดมศึกษา การสถิติและราชการอื่น
ตามที่กฎหมายกำหนด ได้นำปัจจัยที่มีส่งผลต่อ
ประสิทธิภาพการบริหารภาครัฐโดยใช้สื่อสังคม
ออนไลน์ไปสู่การปฏิบัติ รวม 3 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านยุทธศาสตร์เทคโนโลยี
ดิจิทัลเพื่อการบริหารภาครัฐ ในเรื่องวัตถุประสงค์
ของยุทธศาสตร์ฯ ความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ฯ
คุณค่าและประโยชน์ต่อสังคม

2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายใน
ในเรื่องจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน
(Weaknesses) การพัฒนาความสามารถบุคลากร
เพื่อยกระดับขีดความสามารถการให้บริการ
เช่นเดียวกับผลการศึกษาของธิดาพร ชนะชัย
(Chanachai, 2007) ที่ได้ศึกษาถึงการให้บริการ
ข้อมูลสารสนเทศของทุกภาคส่วน

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก
ในเรื่องสภาพแวดล้อมทั่วไป (PEST= กฎหมาย
การเมือง สังคม สภาพแวดล้อม และเทคโนโลยี)
(โอกาสและอุปสรรค) และสภาพแวดล้อมของงาน
บริการดิจิทัล (โอกาสและอุปสรรค) โดยใช้ตัวแบบ
ของ Porter “The Five Competitive Forces”
ได้มีการพัฒนาโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคม
พื้นฐานให้ครอบคลุมทั่วประเทศ และสร้างโอกาส
ในการเข้าถึงบริการอย่างเท่าเทียมกันเพื่อให้

ประชาชน ชุมชน และองค์กรต่างๆ สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารและความรู้ได้อย่างทั่วถึง เช่นเดียวกับผลการศึกษาของบาร์เซลีย์ (Barzelay, 1992) ที่ได้ศึกษาถึงความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลง และความต้องการของประชาชนในศตวรรษที่ 21

6. ข้อเสนอแนะ

ข้าราชการประจำ พนักงานที่สังกัดในกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ควรได้รับการปฏิรูป การส่งเสริม การพัฒนาในเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และความเข้าใจในการทุ่มเทการทำงาน

References

- Barzelay, M. (1992). *Breaking through Bureaucracy : A New Vision for Managing in Government*. Los Angeles : University of California Press.
- Cronbach, Lee. J. (1970) . *Essentials of Psychology Testing*. 5th ed. New York : Harper Collins Publishers Inc.
- Information as of December. (2016). Ministry of Digital Economy and Society.
- Tongwa, S. (2010). *Business Research and Business Research Methods as Suggested in Teaching Materials, Research Methods, Business Research and Business Research*. Bangkok : Ramkhamhaeng University.